

Конспект лекції 3.1 - Лідер, наповнений Духом Святим (Частина 1)

Минулого разу ми говорили з вами про те, яка важлива місія покладена на нас із вами. Оскільки виконати її без допомоги Божої неможливо, я вважаю дуже правильним сьогодні поговорити з вами про лідера Духа Святого. Різні церкви мають найрізноманітніше відношення до цієї доктрини. Я прийняв Христа і служив в одній з тих консервативних церков, в яких дуже мало говориться про дію Святого Духа. Це не означає, що ми відкидали Святого Духа, звичайно ж, ні. Дух Святий дуже важливий. Але в повсякденному житті, якщо подивитися на людину, яка, ймовірно, має Духа Святого і того, хто Його не має, яка різниця між ними? Тоді мені було б складно це пояснити. Зрозуміло, що, якби довелось писати тест з богослов'я і робити позначки "вірю" чи "не вірю", ми все звичайно відзначили б, що віримо в Духа Святого, як в одну з особистостей Божественної Трійці. Так, десь на затворах нашого розуму ми розуміємо, що Він діє.

Але як Він діє? Як і що змінюється від Його дії в нашому повсякденному житті? З іншого боку, є такі люди, які бачать дію Святого Духа у всьому, навіть у тому, що, можливо, було зроблено на якомусь заводі. Або ось тут у мене в плечі зараз кольнуло: "О, мені відомо, це діє Дух Святий!" У чому одна із проблем такого погляду? Людина дуже швидко зникає у всьому бачити Духа Святого і також починає про Нього забувати. Таким чином вчення про Духа Святого применшується. Зменшується сприйняття Духа Святого, як великого Бога. У жодному разі не можна применшувати ні особистість, ні дію Духа Святого, роблячи Його чимось буденним!

З іншого боку, не можна й замовчувати цю тему, начебто її немає. Потрібно вивчати доктрину про церкву на основі Слова Божого. Я знову скористаюсь однією з моїх улюблених ілюстрацій. Наприклад, ви потрапили на безлюдний острів, і у вас є лише Біблія. Ви ніколи не відвідували церкву, не чули жодної проповіді про спасіння, але ви зараз сидите і читаєте лише Біблію. Багато разів я питав себе: «Що б зрозуміла така людина про Бога, про Христа, про спасіння, про те, що їй потрібно зробити, щоб отримати спасіння?» Чи потрібно помолитися якоюсь конкретною молитвою? Потрібно прийняти хрещення? Щодо мене, я зробив би висновок, що потребує Спасителя, бо я грішник, що Всемогутній Бог-Творець послав Христа померти за мої гріхи. Я сказав би Богові, що бажаю прийняти Його у своє життя, і дуже хочу, щоб Він прийняв мене до Себе. Я бажаю прощення моїх гріхів і не хочу більше їх робити, а тому прошу Його про допомогу. Далі я помітив би, що Христос піднявся на небеса і послав Духа Свого Святого. Життя перших християн, життя першої церкви дуже відрізнялося від життя тих, хто Його не мав. Потім я прочитав би, що Святий Дух наділяє віруючих особливими дарами. А от, коли б мене нарешті відвезли з цього острова і привезли в нормальну цивілізацію, я постарався б знайти церкву. Як ви думаєте, якими я уявляв би віруючих, їхнє життя? Хіба ви не очікували б, що між цими людьми та людьми невіруючими має бути величезна різниця? Яка? На підставі Святого Письма ця різниця має бути. Дивно, що ми з вами живемо у такий час, коли цієї різниці не спостерігається. Життя людини, яка називає себе віруючою і, відповідно, яка повинна мати Духа Святого, нічим не відрізняється від людини невіруючої в Христа, і навіть невіруючої в Бога — це ж неправильно! Послання до Римлян у 8 розділі в 11-му вірші ми читаємо: **«11 А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас.»** Подумайте тільки, Дух того, Хто воскресив Ісуса з мертвих!

Скористаюся цією ілюстрацією. Уявіть собі померле розп'яте тіло. Якщо можете, уявіть собі цю страшну картину. Сочиться сукровиця, тіло починає розкладатися, стоїть жахливий запах. А що, якби ми з вами побачили, як це мертве тіло починає оживати, підійматися, саме себе зцілює і кудись іде. В якому ж жахливому стані ми б з вами знаходилися? Як би ми забули все, що бачили раніше? Так, начебто нічого важливого раніше в житті не відбувалося. Як би ми були захоплені тією силою, яка це зробила, або тим, хто це зробив! Знову прочитаю Римлянам 8:11: **А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас.**

Враховуючи прочитане, ми ніяк не можемо сказати, що все має залишатися, як і раніше, різниця має бути величезною! Завдяки тому, що ми маємо Духа Святого, така величезна сила діє в нас. А тепер скажіть, чи багато хто з віруючих у ваших церквах вірить у те, що в них діє така велика сила, що прочитане написано про них самих? Думаю, що мало хто.

А причина у тому, що, як я вже казав, усе починається з нас – лідерів. І тут, як і в усьому іншому, ми маємо показати їм приклад. Коли ви дивитеся на себе в дзеркало, чи думаєте ви, що ви людина, сповнена Святим Духом, і це сила Бога діє в вас? Наприклад, я забуваю про це. Якщо мені потрібно виступати на якійсь конференції, мене часом охоплює страх, я думаю, що не впораюсь із цим виступом. Або, коли перебуваю в літаку і думаю про те, як поговорити про Христа з пасажиром, що знаходиться поруч, я переживаю, бо мені здається я не знайду потрібних слів. І тут приходиться думка: «Почекай секундочку. Ти ж не просто якась людська істота, яка ходить землею і намагається використати свій людський розум. Ти ж маєш Духа Святого, за тобою стоїть велика сила, тобою рухає та спрямовує Дух Святий». І мені самому, як християнинові, важливо правильно це розуміти. Мені важливо правильно застосовувати у своєму житті це вчення, і важливо правильно вчити церкву, будучи добрим прикладом для віруючих, й не лише для віруючих. Мені хотілося б, щоб невіруючий світ помітив, що в мені діє Бог, я хочу, щоб усі люди бачили: в мені діє сила, яка воскресила Ісуса Христа з мертвих. Тому я і ви повинні переглянути своє життя, наскільки в нас зображається Христос, наскільки Святий Дух діє в нас, яким прикладом для нашого оточення є ми з вами? Тому, що ми з вами не хочемо мати таку церкву, яка діятиме лише людськими шляхами. А церква легко може так чинити.

Наприклад, ми бачимо, що якась людина - сильна і кажемо: "Ось ти - сильна, давай пересувай стільці". Ми даємо людям завдання, одне завдання за іншим. На жаль, багато людей можуть діяти без Духа Святого. Людина, яка вміє читати вголос і ставити запитання, може провести заняття з вивчення Біблії. Гарний промовець вразить вас своєю проповіддю. Але ми з вами бажаємо бачити не тільки те, що можуть робити звичайні люди, навіть невіруючі. Ми бажаємо бачити у своєму житті зміни, які відбуваються під дією Святого Духа, з Його допомогою, під Його керівництвом. І зараз я знову звертаюся до лідерів: "Сподіваюся, ви сьогодні не та людина, якою були два, три місяці тому, пів року тому, а тим більше рік. Я сподіваюся, що ви постійно змінюєтеся". Це має бути так, тому що ми викладаємо Слово Боже, а це Слово має насамперед змінювати нас з вами. І ми повинні рости в пізнанні Христа, перетворенні на Його образ, повинні зростати в благовісті, повинні бути впевненішими і сміливішими. У нас має бути прагнення запровадити святий спосіб життя. Задавайте собі такі запитання, перевіряйте себе, тому що Дух Святий, що живе у вас, повинен

вести вас шляхом освячення, а в результаті я все більше і більше повинен бути схожим на Христа.

Мені подобається уривок з першого послання до Солунян, у першому розділі в 4 вірші Павло пише:” 4 знаючи, Богом улюблені браття, про ваше обрання.

5 Бо наша Євангелія не була для вас тільки у слові, а й у силі, і в Дусі Святім, і з великим упевненням, як знаєте ви, які ми були поміж вами для вас. 6 І ви стали наслідувачі нам і Господеві, слово прийнявши в великому утискові з радістю Духа Святого,

7 так що ви стали взірцем для всіх віруючих у Македонії та в Ахаї.

8 Бо пронеслося Слово Господнє від вас не тільки в Македонії та в Ахаї, а й до кожного міста прийшла ваша віра в Бога, так що вам непотрібно казати чогось.

9 Вони бо звіщають про нас, який був прихід наш до вас, і як ви навернулись до Бога від ідолів, щоб служити живому й правдивому Богові,

10 і з неба очікувати Сина Його, що Його воскресив Він із мертвих, Ісуса, що визволює нас від майбутнього гніву”. Ці вірші знаходяться на початку послання до Солунян, і Павло говорить церкві таке: “Я знаю брати, що ви обрані Богом”. Звідки Павло знає, що їх обрано, що вони спасені? Він не має на увазі, що пам'ятає, як вони помолилися якоюсь конкретною молитвою, або вони були хрещені, Павло пише:” Знаючи ваше обрання, улюблені Богом браття; тому що наша Євангелія у вас була не тільки в слові, але і в силі і в Святому Дусі, і з багатьма посвідченнями...” І далі Павло перераховує деякі докази. Фактично він каже:” Ми побачили, як ваше життя змінилося, ви стали наслідувати нас, ви відвернулись від ідолів, яким раніше служили, ви наслідуєте нас і Господа.” Фактично він говорить про те, що є дивом, що сталося в серцях людей під час дії Духа Святого. Все ваше життя змінилося, попри те, що вас стали переслідувати, ви не відступили. Всупереч труднощам, ви продовжуєте радіти, ваша радість від Святого Духа. А коли Дух Святий сказав вам покаятися, ви так і зробили. Знаєте, зараз нам нічого не потрібно розповідати про вашу віру, тому що всім про це відомо, куди б ви не пішли – ви благовістите. Ім'я Ісуса Христа завжди та скрізь на ваших устах. Ну, наче труба трубить про вашу віру.

Сьогодні ми живемо у світі, де не йдеться про подібні результати дії Духа Святого. Здається, значна частина віруючих просто передає інформацію на інтелектуальному рівні: передав, прийняв, підняв руку, поставив галочку. І більше нічого у житті не змінюється. Прочитавши це послання Павла, стає очевидним, що у житті церкви Солоніки відбулися величезні зміни. Змінилося їхнє розуміння Бога, навколишнього світу, вони відвернулись від ідолів, яким раніше служили. Павло пише: “Ми прочитали вам Слово Боже, і ви прийняли його з радістю, навіть попри гоніння”. І Святий Дух допомагав їм мати таке ставлення і таку радість. І за таким світоглядом слідували дії, які переконують нас у тому, що вони є справжніми християнами. І в той самий час, багато хто міряє успіх кількістю людей, зібраних в одному залі, але такий успіх може бути вельми зрозумілим і бездіяльністю Святого Духа. Наприклад, я припускаю, що міг

би зібрати велику юрбу людей для участі практично в будь-якому заході чи будь-якій релігії. Я не хочу сказати, що пишаюся цим, але думаю Господь дав мені певні здібності в галузі лідерства, в галузі керівництва. Тому я міг би поставити відповідних людей на потрібні місця, запросити хорошу музичну групу, зібрати натовп, можна було б додати туди щось незвичайне, хтось додає фокуси й так далі, підготувати хорошу мотиваційну мову, багато хто міг би відчувати значний драйв., а потім, зібравши людей на стадіони, ми могли б стверджувати, що тут діяв Бог. Тільки питання, чи справді це діяв Бог? Тому, що описане мною може спрацювати у будь-якому напрямку. І справді, багато людей у світі користуються подібними технологіями. Мені хотілося б, щоб Бог і церква діяли так, що це не можна було пояснити чимось звичайним. Наприклад, коли пророк Ілля помолвився, і Бог послав такий вогонь з неба, що пожер жертву, і воду, і каміння. Ось це не можна пояснити зі звичайної земної точки зору. Або в день п'ятдесятниці побачили на головах людей вогники, подібні до вогню полум'я, всі вони почали говорити зрозумілими мовами. Багато хто сьогодні шукає подібних чудес та подібних знамень. Тільки таке на їхній погляд є свідченням дії сили Божої, дією Святого Духа.

Я дивлюся на своє життя і що бачу? Я бачу справжнє диво. Це диво полягає в тому, які зміни зробив Бог. Я із захопленням звертаюся до Бога і кажу:” Господи, я пам'ятаю, яким я був, яким жалюгідним, нікчемним і дурним. І Ти вивів мене звідти, і поставив на це прекрасне місце в церкві Твоєї служити Тобі. Моє життя повністю змінилося”. Якби не Бог, цього дива не сталося б. Це було б просто неможливо, неможливо. Тобто я бажаю бачити дію Божу у реальному житті, а не просто якийсь успіх у кількості людей, у тому, що вони відчуватимуть енергетику. Будь-який відомий музикант може створити такий драйв, будь-який бізнес-проект може бути створений успішними керівниками. Бог уже дав мені в житті так багато своїх благословень, але я розумію, що це ще не все, у Бога є набагато більше для мене, але не тільки для мене.

Бог створює особливе Тіло Христове, Свою Церкву, де кожен має бути сповнений Духом Святим, де Господь діятиме в житті кожного з нас. Я думаю, що нам потрібно досягати цього разом, ми повинні підбадьорювати один одного, допомагати один одному в цьому процесі, нагадувати один одному Біблійні істини. Як часто буває так, що людина згрішила, ми просто поплескаємо її по плечу і скажемо: «Ну що ж, нічого страшного, адже всі ми грішимо, чи не так?» Замість того, щоб вказати йому на Христа, і сказати: «Ти розумієш, яка сила діє в тобі? Ти розумієш, Хто живе у тобі? І чинною силою за допомогою Духа Святого ти можеш умертвити ці гріхи. Адже Писання саме так стверджує. Тому умертвімо свої похоті!» І я дійсно хочу жити так, як завгодно Богу, я хочу використати свої дари так, щоб люди бачили добрий плід, і все це було для слави Божої.

І я сподіваюся, що ви правильно зрозуміли, що я хочу сказати. Я здивований і захоплений тим, що Бог уже зробив у моєму житті: я серед Його дітей, я маю спасіння. Але я не хочу, щоб моє життя закінчилося лише на цьому. Я розумію, що у Бога є ще плани, я бажаю, щоб Його плани виконалися у моєму житті у всій повноті. Відомий уривок із книги послання до Ефесян, 5 розділ з 18 по 21 вірші:” **18** І не впивайтесь вином, в якому розпуста, але краще наповнюйтесь Духом, **19** розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа, **20** дякуючи завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса

Христа,

21 корячися один одному у Христовім страху. Павло починає цей уривок словами:” І не впивайтеся вином, в якому розпушта...” Мені подобається провести тут аналогію і порівняти людину, яка перебуває під впливом алкоголю, з людиною, яка сповнена Духом Святим. Уявіть собі п'яну людину, упевнений, всі ми бачили таких, деякі навіть самі були такими. Ви практично відразу розумієте, що ця людина дещо не в собі, що вона під градусом, і вам для цього не потрібно багато часу, іноді 5-10 секунд, і ви зрозуміли це. Чим це порівняння цікаве для мене? Ви також повинні дуже швидко побачити, що ця людина наповнена Святим Духом, а як це дізнатися? Що це означає бути сповненим Духом Святим? Як цього досягти? Має бути те, що відрізняє вас від усіх інших. Відмінність настільки різюча, що люди розуміють, щось не так, ця людина якась особлива, і їм стає цікаво, чим саме викликана ця особливість? Що потрібно робити, і як має виглядати людина сповнена Духом Святим? Ми дізнаємося, якщо прочитаємо цей уривок. Зверніть увагу на дієприкметник. 19 вірш: " **19** розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа, наступне: "співаючи і граючи в серці своєму для Господа", двадцятий вірш " дякуючи завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа," двадцять перший " корячися один одному у Христовім страху.” Чотири дієприкметникові обороти: наставляючи, співаючи і граючи, дякуючи, корячись - були обрані Павлом для того, щоб показати нам, як сповнюватися Духом Святим, але це ж і результати виконання. Саме таке враження залишиться від спілкування з людиною, яку направляє Дух Святий. Тобто ви спілкуєтеся та згадуєте слова християнських гімнів, слова Святого Письма. Вони природно виникають у ході вашої розмови.

Скажу, що зустрічав не дуже багато людей, які підходять під цей опис. Єдина людина, кого можу згадати прямо зараз - це Джоні Єріксон Тада. Попри те, що ця жінка частково паралізована вже понад 50 років, вона живе і спілкується з людьми так, що дуже багато людей отримали підбадьорення. У мене враження, що коли я спілкуюся з нею, не минає і 2-х хвилин, коли або я згадаю вірш зі Святого Письма, або вона буквально почне співати якийсь християнський гімн. Уявити тільки, ця жінка, яка вже 50 років перебуває в інвалідному візку через те, що в юності вона отримала серйозну травму під час стрибка у воду, досі славить Господа, і не уявляє собі життя без цього. Уявіть собі на хвилинку, як живуть такі люди. Вранці ви прокидаєтеся - це означає тільки, що ваші очі відкриваються, більше нічого не відбувається, повернутися ви не можете. Хтось повинен підняти вас з ліжка, переодягнути вас, відвести у ванну, вмити, нагодувати, і дбати про вас протягом цілого дня, а наприкінці його покласти вас знову в ліжко. І так день за днем упродовж п'ятдесяти років. І попри таке життя, вона продовжує радіти, славити Господа і підбадьорювати людей. Хотів би я бути такою людиною, тому що розумію, що це неможливо без дії Святого Духа, без сили отриманої від Нього.

Я хотів би ось так підбадьорювати людей з того, що прочитав у Слові Божому, підбадьорювати історіями свого життя, розповідаючи про те, як діє в мені Бог і при цьому не сумувати, і не скаржитися. Що б не відбувалося в моєму житті, буквально, ні з якого приводу, а завжди й за все дякувати Богові, за все в ім'я Господа Ісуса Христа. Уявіть собі, ви прокидаєтеся вранці, ви розумієте, що Бог дав вам ще один день, і ви звертаєтеся до Нього в молитві:” Дякую Тобі, Господь, за ще один день, коли я можу славити Тебе. Дякую за можливість прожити цей день з Тобою, дякую Тобі за подих,

що я маю. Дякую, що я можу думати. Дякую, що можу встати з ліжка та ходити. Мій друг Джош не має такої можливості, а я маю. Дякую, Господи, що я знаю Тебе. Так дивно, що я маю нагоду, маю честь розмовляти з самим Богом, Творцем Всесвіту. Дякую за спасіння, яке маю. Дякую за надію. Я знаю, що мені боятися нема чого. Якщо навіть машина зіб'є мене або що інше станеться - я знаю, що це послужить на моє благо, тому що я буду з Тобою. Дякую за прощення всіх моїх гріхів.” Дійсно, Господь дав нам так багато, і нам є за що дякувати й славити Господа протягом усього дня. А коли приходить час богослужіння у вашій церкві, зберімося разом, щоб прославити Господа, зробимо це по-справжньому, від щирого серця, від щирого серця, від розуміння, від всієї сили, прославимо Господа, тому що ми любимо Його. Зустрінемося із братами та сестрами нашими, з тими, що присвятили Господу все своє життя.

Так, у нас прекрасна християнська сім'я і з нами сам Господь, Бог, наш Небесний Батько. Ось так думає і живе, і говорить людина, сповнена Святим Духом. А тепер порівняйте це з людиною, яка завжди знаходить причину, щоб попихкати, нарікати чи образитися. Як ви бачите різниця величезна. Між християнською радістю від Духа Святого, вдячністю та постійним невдоволенням. І ми з вами бажаємо бути такими людьми, в яких діятиме Дух Святий. Це буде очевидним для всіх.